

Молодий комуніст

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Рік видання XVIII

№ 70 (2330)

СВЕТЛО

11

ЧЕРВНЯ

1977 РОКУ

Ціна 2 коп.

Газета виходить
з 1939 року.

НЕ ЧЕРВОНІТИМЕ БАТЬКО

Урожай

КОЛИ механізатор колгоспу «Прогрес» Олександрівського району Петро Данилович Хорунжий дізнався про рішення доньки Ольги піти його стежкою — особливої радості не було. Навпаки, був сумнів: ну за сина Івана, тракториста, червоніти не доводиться, а ось Ольга, ну який з неї тракторист. Всупереч отим сумнівам, Ольга стала трактористом. А що механізатор з неї відмінний — то підтвердить і молодий бригадир другої тракторної бригади Віктор Вихрист, її колеги по праці. Разом із чоловіком Павлом Будкевичем комсомолка працює позмінно на новому тракторі. Подружжя Будкевичів — члени ланки по вирощуванню гібридної кукурудзи. Не стихає робота на 100-гектарному полі. То Ольга та Павло Будкевичі роблять післясходове боронування плантацій.

Інші механізатори другої тракторної бригади зосередили свої зусилля на обробітку цукрового буряка. На 183 гектарах тут зобов'язались зібрати по 265 центнерів коренів. Особливо завзято трудяться на міжрядному обробітку цукрового буряка з одночасним внесенням мінеральних добрив комсомолець Анатолій Браславський. Як і Ольга, Анатолій недавно освоїв професію хлібороба. В бригаді працював на практиці, здружився із хлопцями, тому після закінчення профтехучилища рапортував до давніх знайомих. Одержав юнак нового трактора, ударно працює, відповідаючи на турботу правління колгоспу. На міжрядному обробітку молодий хлібороб виконує змінні завдання на 140—150 процентів. Не менш завзято працює поруч з Анатолієм комсомолець Дмитро Ващенко.

Л. КРАВЕЦЬ,
В. КОВПАК.

Колгосп «Прогрес»
Олександрівського району.

ПОВНА ПІДТРИМКА, ОДНОСТАЙНЕ СХВАЛЕННЯ

ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

З великим піднесенням зустріли радянські люди проект нової Конституції СРСР, доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Конституційної комісії товариша Л. І. Брежнєва, рішення травневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС. Робітничий клас, колгоспне селянство, творча інтелігенція України, як і всі трудящі Країни Рад, одностайно схвалюють ці історичні документи, заявляють про повну підтримку внутрішньої і зовнішньої політики партії, про глибоке прагнення примножити зусилля в боротьбі за виконання рішень XXV з'їзду КПРС, самовідданою працею зміцнити могутність своєї соціалістичної Вітчизни. Обговорення проекту Основного Закону Союзу РСР повсюдно викликає в яскравій демонстрації непереможного сили партії і народу.

Пленум Центрального Комітету Компартії України, який відбувся 10 червня, розглянув питання «Про проект Конституції СРСР і закликає партійних організацій республіки, що впливають з доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва і рішення травневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС». З доповіді виступив член Політбюро ЦК КПРС перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербинський.

Доповідач і поомовці відзначали, що за своєю значущістю, за впливом на все внутрішнє життя нашої держави, на обставини в світі та в нашій країні Пленум ЦК КПРС займає особливе місце. Доповідач товариш Л. І. Брежнєв на Пленумі, в якій дано марксистсько-ленінський аналіз докорінних змін, що відбулися в житті нашого суспільства, в міжнародному становищі Радянської держави з часу прийняття нині діючої Конституції, всебічно обґрунтовано необхідність створення нової Конституції й охарактеризував її головні, основні риси, справила незгладиме враження, викликала у радянських людей почуття великої гордості за нашу партію, за нашу велику Вітчизну. Проект Конституції СРСР став результатом величезної роботи, яку провели Центральный Комітет КПРС, Політбюро ЦК Конституційна комісія, її Голова товариш Л. І. Брежнєв.

Трудящі Радянської України, як і всієї країни, з глибокою зацікавленістю вивчають і обговорюють проект нової Конституції, матеріали травневого Пленуму ЦК КПРС. Мітинги і збори, що повсюд-

но проходять, численні листи, які надходять у партійні і радянські органи, в редакції газет, радіо і телебачення, нове піднесення політичної і трудової активності, зростає розмах соціалістичного змагання за гідну зустріч 60-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції переконливо свідчать про всенародне схвалення проекту Основного Закону СРСР, положень і висновків доповіді товариша Л. І. Брежнєва. Документи Пленуму, проект нової Конституції набули якнайширшого міжнародного резонансу.

Характеризуючи найважливіші особливості і риси проекту нової Конституції, товариш В. В. Щербинський підкреслює, що вони відображають глибокі зміни, які відбулися в нашій країні за чотири десятиліття, той факт, що у нас побудовано розвинуте, зріле соціалістичне суспільство. Великі, принципові зміни торкнулися всіх сторін суспільного життя. Їх глибину і масштабність добре видно на прикладі кожної радянської республіки, в тому числі і України.

Переконалих результати досягнуто в розвитку економіки республіки — складової частини єдиного народногосподарського комплексу країни. Обсяг промислового виробництва збільшився за 40 років у 17 разів. Продуктивність праці за цей час зросла в 7,2 рази.

Глибокі якісні зміни відбулися у технічному рівні виробництва, в характері праці. Іншим стало наше село. Тут рік у рік зростають обсяги технічної, поставок мінеральних добрив, масштабів меліоративного будівництва. Аграрний сектор дає більше сировини для індустріальної основи. Врожайність зернових підвищилася з 10,4 центнера в 1936 році до 27,9 центнера в минулому році, виробництво м'яса і молока за цей період збільшилося у 2,7—2,9 рази, яєць — у 3,6 рази. Разом з тим відбулися в галузі соціального розвитку. Тільки житла введено майже в 9 разів більше, ніж у 1936 році. В 11 разів зріс товарооборот. Що ж до реальних доходів населення, то вони порівняно навіть з 1960 роком зросли в два рази, а суспільні фонди споживання — в 3,5 рази. Починається зростаюча впливають досягнення в культурному будівництві.

Технічні результати вдалося добитися за роки, на які припадає і період Великої Вітчизняної війни, коли практично все на-

ШКОЛА ІДЕЙНОГО ГАРТУ

До завершення навчального року у системі комсомольського політнавчання

У ФОРМУВАННІ марксистсько-ленінського світогляду, вихованні активної життєвої позиції юнаків і дівчат провідне місце належить системі комсомольського політичного навчання.

1976—1977 навчальний рік для комітетів комсомолу області став важливим етапом у справі виконання постанови Центрального Комітету партії «Про завдання партійного навчання у світлі рішень XXV з'їзду КПРС». Основним змістом політичного і економічного навчання юнаків і дівчат стало глибоке засвоєння ідей і положень, висунутих XXV з'їздом КПРС, матеріалів Жовтневого (1976 року) Пленуму ЦК КПРС, постанови ЦК КПРС «Про 60-у річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції», промови Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на XVI з'їзді профспілок СРСР.

Браховуючи великий інтерес молоді до матеріалів партійного з'їзду, у минулому навчальному році були введені нові дворічні курси для поглибленого вивчення ідей і положень, висунутих форумом комуністів. Понад 22 тисячі слухачів комсомольської політмережі і в наступному навчальному році продовжать роботу у цих гуртках і семінарах.

Близько 6 тисяч слухачів навчалися у гуртках «Основні правові знання», «Основні економічні знання», «Основні комуністичні моралі». Завдяки цьому досягалася оптимальна відповідність системи комсомольського політнавчання загальноосвітнім і професійним особливостям і запитам різних груп молоді.

Все більшу увагу комітети комсомолу області приділяють економічній освіті молоді. В гуртках «Основні економічні знання», у шко-

лах комуністичної праці проходять економічну підготовку понад 15 тисяч молодих робітників, колгоспників, службовців.

Критерієм ефективності системи комсомольського політичного навчання, її дієвості служить рівень одержаних знань, умінь слухачів осмислити їх, використати у повсякденній практиці. Готуючись гідно зустріти свідомі, молоді області широко розгорнула соціалістичне змагання за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Великої Жовтневої, великими досягненнями відзначена трудова вахта комсомольців і молоді «60-річчю Жовтня» — 60 ударних тижнів. 120 комсомольсько-молодіжних колективів зобов'язалися виконати план двох років десятиріччя до 7 листопада 1977 року. А комсомольсько-молодіжна бригада плавильників Світловод-

ського заводу чистих металів (бригадир М. Петров) виступила з почином: виконати до священного ювілею план трьох років п'ятиріччя. Уже зараз на її трудовому календарі липень 1978 року.

Неухильному підвищенню якості виробленої продукції сприяє вміле застосування на практиці знань, одержаних слухачами в гуртках «Основні управлінські знання». На Кіровоградському заводі друкарських машинок, виконуючи ряд практичних завдань, гуртківці домоглися зросту першого перед'явлення близько 95 процентів продукції, яку випускає завод. Слухачі гуртка О. Баранов і Т. Нікітіна, котрі мають стаж роботи лише два роки, завоювали високе звання крафчик за професією.

Зустрічі з героями війни і праці, делегатами партійних з'їздів, наставниками молоді ввійшли в практику роботи більшості гуртків і семінарів комсомольського (Закінчення на 2-й стор.).

ПОВНА ПІДТРИМКА, ОДНОСТАЙНЕ СХВАЛЕННЯ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

родне господарство України було зруйноване. Тільки завдяки самовідданій, справді героїчній праці робітничого класу, селянства, інтелігенції республіки, братерській допомозі всіх націй і народностей нашої країни стали можливі велетенські, справді історичні звершення.

Принципово важливим, відмічалось на Пленумі, є те, що в проекті Основного Закону належним чином відображено керівну роль КПРС, яка є провідною, спрямовуючою і мобілізуючою силою радянського суспільства і держави, з честю виконує заповіт великого Леніна — спрямовувати й організовувати новий лад, бути вчителем, керівником, вождем усіх трудящих.

Проект Конституції, підкреслювалось у доповіді та виступах, передбачає подальше розширення і поглиблення соціалістичної демократії. Розвиток у проєкті положень про соціально-економічні і політичні права та свободи радянських громадян, наголос на реальних гарантіях цих прав, їх матеріальному забезпеченні — яскраве свідчення переваги соціалістичної демократії над демократією буржуазною.

Слюсар-інструментальник Харківського електро-механічного заводу Л. Ф. Глушенко в своєму виступі сказав, що проєкт Конституції яскраво показує, як відноситься в житті головний принцип нашої партії і держави — все для людини, все в ім'я людини. Велике щастя жити в країні, де кожному надано право на труд, відпочинок, охорону здоров'я, житло, освіту, культуру, в країні, де створено всі умови для розвитку творчих талантів. Але ми усвідомлюємо те, що, крім прав, у кожного з нас є й великі обов'язки перед державою, перед суспільством.

Промовець розповів про велике трудове піднесення в колективі, широке розгортання змагання за дострокове виконання планів п'ятирічки.

Нова Конституція, відзначали учасники Пленуму, стане ще одним переконливим свідченням торжества ленінської національної політики КПРС, непорушної дружби всіх націй і народностей нашої Батьківщини.

Трудящі Радянської України, як зіницю ока, бережуть і завжди зміцнюватимуть єдину союзну державу, непорушну дружбу українського народу з російським народом, з усіма братніми народами Країни Рад.

Велике місце на Пленумі було приділено задоволенню партійних організацій у зв'язку із всенародним обговоренням проєкту і прийняттям нової Конституції. Їх першочерговий обов'язок — організувати вивчення і роз'яснення трудящим проєкту Конституції, доповіді товаришів Л. І. Брежнєва на травневому (1977 р.) Пленумі ЦК КПРС, матеріалів наступної сесії Верховної Ради СРСР, забезпечити широку пропаганду цих надзвичайно важливих документів усіма засобами політичної роботи.

Уся робота по роз'ясненню і обговоренню проєкту Конституції, зазначалось в доповіді товаришів В. В. Шербицького і виступах, повинна бути якнайтісніше пов'язана з вирішенням господарсько-політичних завдань, підвищенням творчої ініціативи трудящих у боротьбі за виконання рішень ХХУ з'їзду КПРС, завдань десятої п'ятирічки, соціалістичних зобов'язань по гідній зустрічі 60-річчя Жовтня.

У прийнятій постанові Пленум одностайно схвалив проєкт нової Конституції СРСР, рішенням травневого Пленуму ЦК КПРС, положення і висновки доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Конституційної комісії товаришів Л. І. Брежнєва і прийняв їх до керівництва і неухильного виконання. Пленум висловив упевненість у тому, що комуністи, всі трудящі Радянської України примножать вклад у здійснення історичних рішень ХХУ з'їзду КПРС, зміцнення могутності соціалістичної Батьківщини. (РАТАУ).

П'ЯТІРКА, ПІДРУЧНИК І ТЕМПЕРАТУРА...

або п'ять хвилин біля екзаменаційної
у настрої дещо ліричним

— Гляньте, Шаманська!
— Та ну? В неї ж температура...
— Оце дає — з дому втекла!

Так, у коридорі з'являється Люда Шаманська і простежує до дверей кабінету, біля якого зібрався однокласник, з яким наміром «спроритися» всередину. Нікі заборони лікарів не можуть зашкодити рішучості дівчини. Хто сказав, що екзамені перевіряють тільки знання. А характер?

Сьогодні — біологія. Вірніше, екзамен з біології. Один із семи екзаменів у двадцяті семи учнів десятого «В». Популяції і мутації, про які протягом року вивчали десятикласники від Гайна Олександровича Криженко тепер слід повернути «цею ж монетою» — чіткою логічною розповіддю, яким розумінням предмета і навіть... любов'ю. Бо ж і екзаменатор, і її екзаменати — завуч школи Катерина Миколаївна Чайка, викладачка хімії, Тамара Василівна Жукова — люди, які люблять свою справу і хочуть, аби їх вихованці несли те ж у душі.

— Тільки б не бігли, тільки б не бігли...
— Сиди, а почитай, тільки б не бігли...
— Завжди з підручником, вона он підручник уже до цифр зграбулює...
— Покази, розумієш...

Життя є життя, проза є проза. Біля дверей екзаменаційної — чергова парочка на тему «Відмінки і люди». Сестра Протасова, як і Тая Протасова — відмінки і нікого не суміняється, що золотий блиск їх медальки — надія реальність. Але, звичайно, не буде їм співпадати, якщо ця тема не знайде свого відображення у «класному фольклорі». Жапір — дружина жарту, бо ж десятиці «В» без жарту, як і без дружини — немислимо!

Про це прекрасно знає одна людина, чия поява теж викликає у коридорі школи радісне похвильє. Марія Федорівна Василенко — класний керівник десятиго «В» прийшла «поболіти» за «своїх». Зовні, як завжди, незворушна... На її очах ці двадцять сім хлопчиків і дівчаток (а для вчителів, як і для мам, вони завжди будуть просто діти) вирости в слюди з майбутнім, мануїтним, яке не за горами. Яким воно буде? Згадуючи їх диспути і контрольні, усеї журналі і «сповіді» сам на сам, вона ще раз виражає глибоке — а чи тогочини ти, голу-бе, до самостійного життя, чи все ми дали тобі на дорогу? І вірити, що всі двадцять сім її учнів, будуть справжніми людьми. У цій вірі — її життя.

— Шаманська — «п'ять»!

— Бессалідині — «чотири»!
— Вара — «три»!

Усім трьом цим, таким різним, оцінкам класні дотепники враз дають спільний заголовок — «У житті завжди є місце підвигу!» Люда Шаманська відповіла на «відмінки», незважаючи на температуру і недомогання. Хоча до комсоргової самовідданості звикла і в класі, і в школі, не могла стримати захоплення і цього разу. Похвала!

Біля Бессалідині — здивував «несподівано». Типовий «середнячок» зблизує на екзамені прекрасною відповіддю і тільки деякі його погіршення в логіці викладу не дозволяють комісії вивести проти прізвища Віктора незвично високий бал — «п'ятірку».

Баран. Ох, Володи, Володи. Справді різні звучали його прізвища на класних зборах у такому несприємному контексті, як «двійка», «безвідповідальність», «мало цікавиться навчанням», «якийсь прохвильє комсомольська група над тим, як «віддривати» учнів від гітар, щоб перетворити «Пірама» у «Фінікс». І хоча результати класних зусиль протягом року були хорошими (жодної дівчини у табелі Баран так і не побувало), все ж, коли Володи бере з руки білет, всі мимоволі затримують подих. «Вітриця». І полегшено зітхають, як і сам вивчаєць хвилювання, коли позитивна оцінка звучить оптимістичним маршем («Вітриця»). Тоді найтісніший погляд дивиться собі в тіло хвилювання. Сестра Протасова, яка стоїть десь збоку із перелученим підручником. Вона — «вишукана» чергова маленька перемога. Спасибі, Світланко, за допомогу!

До полудня, мов хвилі прибою, у шкільному коридорі — гомін. Сміх змішується стурбованими голосами, весела розмова — гарячковим горлячим сторінок, наспівування — дотепним розпитуванням типу «Ну як, не ріжуть?» Шкільна сесія. Останні екзамені в школі. Наступні — у самостійному житті. Поки що — результати хороши. Біологію складено без двійок, всім старшокласникам отримали п'ятірки.

А понерву — незрима ріса, відділена палим випускним балом — самостійність. Ідуть останні приготування до того іменитого, коли яскрава флотилія молодих доць вийде на життєві простори з вітряно-прекрасної гавані, ім'я якої — Школа.

О. РІЗНИЧЕНКО.

старша піонервожата середньої школи № 17 м. Кіровограда, позаштатний кореспондент «Молодого комунара».

ШКОЛА ІДЕЙНОГО ГАРТУ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

політнавчання. Яскравою демонстрацією єдності різних поколінь радянських людей став Ленінський урок «Революційний тримаво крок». Звіряючи свої справи і помисли з героїчними подвигами полум'яних борців революції, юнаки і дівчата області виступили з ініціативами, спрямованими на дострокове виконання зобов'язань, взятих до ювілею. За себе і за білий революційний прапорець комсомольці цілого ряду краєвих районів. У списку комсомольсько-молодого колективу автогаража колгоспу імені Карла Маркса Добровеличківського району занесений перший голова комитету незалежних селян Я. А. Воловик, у списку тракторної бригади № 1 колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району — перший організатор комсомолу району І. Демченко.

Ленінський урок переконливо продемонстрував відданість молодого покоління заповітам Ілліча, справі Великого Жовтня.

Підвищення ефективності і дієвості комсомольського політнавчання у минулому навчальному році стало можливим завдяки постійній увазі і турботі партійних комітетів області до ідейного загартовування молоді. Неухильно поліпшується якісний склад комсомольських пропагандистів.

БАГАТО пропагандистів стали справжніми ідейними наставниками молоді. Переконавшись словом і силою особистого прикладу вони добиваються всебічного розвитку трудової і громадсько-політичної активності молодих трудящих. З року в рік удосконалюють свою майстерність пропагандисти В. С. Бондар — голова колгоспу «Аврора» Вільшанського району, С. Г. Бернікова — бібліотекар колгоспу «Комінтерн» Бобринецького району, Л. К. Хліва — інженер Олександрійського електро-механічного заводу, П. Г. Цяпало — завідувач відділом Новоукраїнської районної лікарні.

Аналізуючи підсумки навчального року, який завершився в системі комсомольського політнавчання, слід відзначити, що окремі комітети комсомолу Олександрійського, Кіровоградського, Маловісиківського, Устинівського районів не налагодили дієвого контролю за проведенням занять на місцях, їх змістом та відвідуванням. Передбачені програмною темою, в деяких гуртках і семінарах слабо пов'язувалися з рішенням конкретних завдань, які стояли перед колективами. В ряді гуртків і семінарів слабка навчально-методична база, повільно впроваджуються активні форми занять, технічні засоби пропаганди.

Комітети комсомолу області покликані ретельно проаналізувати стан справ на місцях, обговорити підсумки минулого навчального року на комсомольських зборах, засіданнях бюро комітетів комсомолу, намітити далішню програму дій для вдосконалення марксистсько-ленінського навчання комсомольців і молоді.

М. ГАРБА,
завідуючий відділом пропаганди і культурно-масової роботи обкому ЖКСМ України.

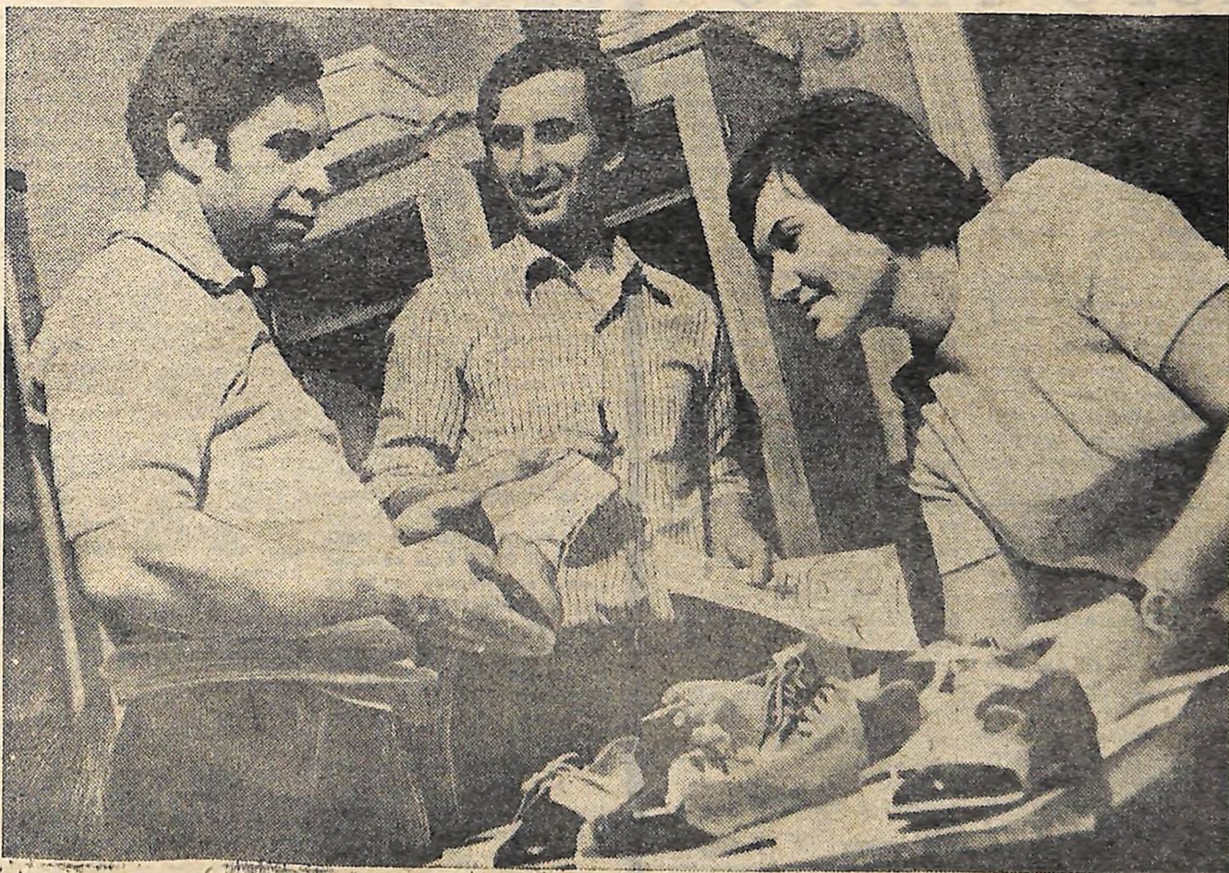
Завтра — День працівників легкої промисловості

КІРОВОГРАДСЬКА ВЗУТ-
ТОВА ФАБРИКА. ПІНІ-
ТУТ ВИПУСКАЄТЬСЯ 52
МОДЕЛІ ДІТЯЧОГО ТА
ШКІЛЬНОГО ВЗУТТЯ. З
НИХ — 42 НОВИХ ЗРАЗ-
КІВ. З ЯКИХ П'ЯТЬ МОДЕ-
ЛЕЙ ЗІ ЗНАКОМ ЯКОСТІ.

У ЛАБОРАТОРІЇ ФАБРИ-
КИ РОЗРОБЛЯЮТЬСЯ НО-
ВІ ЗРАЗКИ ВЗУТТЯ. РЕС-
ПУБЛІКАНСЬКОЮ ХУ-
ДОЖНИЦЬОЮ РАДОЮ ВЖЕ
ЗАТВЕРДЖЕНО 45 МОДЕ-
ЛЕЙ. З НИХ 28 — З ВІДМІ-
ННОЮ ОЦІНКОЮ. ЦЕ ВЗУТ-
ТЯ ФАБРИКА ВИПУСКА-
ТИМЕ В НАСТУПНОМУ
РОЦІ.

НА ФІТО: (ЗЛІВА НА-
ПРАВО): МОДЕЛЬЕРИ-
КОНСТРУКТОРИ ГЕОРГІЙ
СУШИН, ВАСИЛЬ ВА-
СИЛЬЧЕНКО, ЛЮДМИЛА
БОГДА ЗА РОЗРОБКОЮ
НОВИХ МОДЕЛЕЙ ВЗУТ-
ТЯ.

Фото В. КОВПАКА.

До XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів

ГОТУЄТЬСЯ ГОСТИННА
ЗУСТРІЧ

Літній рік до відкриття в Гавані XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів. І в кубинській столиці дедалі відчутнішим стає його наближення. Повним ходом іде спорудження будинку, де розміститься Міжнародний підготовчий комітет. На будівельному майданчику чути різні мови. Тут із серпня минулого року трудиться інтернаціональна будівельна бригада імені Хуліо Антоніо Мельї. В ній працюють представники різних країн, що переминяються кожні півроку. Залишаючи Кубу, члени бригади везуть із собою на батьківщину теплі спогади про незабутні дні перебування на Острові Свободи, про дружні зустрічі з кубинськими ровесниками.

Прогресивна молодь усього світу розгорнула широку підготовку до фестивалю. В багатьох країнах створено національні підготовчі комітети. Всього на Кубу влітку 1973 року приїдуть близько 20 тисяч юнаків і дівчат з усіх континентів. Фестиваль має підтримку переважної більшості національних і міжнародних молодіжних організацій. Перекопане тому свідчення — участь представників 69 країн і 15 міжнародних організацій у засіданні Міжнародного підготовчого комітету фестивалю, що відбулося у квітні в Гавані.

— Глибоко символічно, що саме на Кубі буде проведено фестиваль, який пройде під лозунгом «За антиімперіалістичну солідарність, мир і дружбу між народами!» — сказав у розмові з кореспондентом ТАРС президент Всесвітньої федерації демократичної молоді П'єтро Ламі-

чірелла. — Кубинський народ іде в перших рядах прогресивних і демократичних сил, які борються проти імперіалізму, постійно виступає за їх згуртованість, за мир у всьому світі. Юнаки і дівчата рішуче підтримують ідею проведення фестивалю на Кубі і висловлюють упевненість у тому, що він матиме велике значення для зміцнення єдності молоді планети в боротьбі за спільні цілі...

Кубинський народ готується гостинно зустріти представників молоді світу. Тут створений і провадить велику роботу національний підготовчий комітет, очолюваний першим секретарем ЦК Компартії Куби, головою Державної ради і Ради Міністрів Республіки Куба Фіделем Кастро. Організаційний комітет займається координацією діяльності різних установ та організацій по підготовці до фестивалю. Комісії при міністерствах і установах забезпечують матеріально-технічну базу для проведення заходів фестивалю. Працюють також комітети підтримки фестивалю, до складу яких увійдуть видатні діячі культури, науки, виробництва, військові і спортсмени.

Підготовчі фестивальні комітети, створені в кожній провінції, безустанно пропагують ідеї фестивалю, розробляють заходи на честь цієї знаменної події в житті молоді світу.

Керуючись рішеннями Із'їзду Компартії Куби, які стосуються фестивалю, кубинські тру-

дячі сприйняли як свою кровну справу підготовку до форуму юності планети. Величезна роль у мобілізації мас на втілення в життя цих рішень належить комуністам і комсомольцям.

Широко розгорнуте в країні соціалістичне змагання, присвячене фестивалю, має для молоді особливе значення. Його переможцям, які доб'ються найвищих показників, буде виявлено велику честь стати членами кубинської делегації на XI Всесвітньому фестивалі молоді і студентів.

Ось лише кілька прикладів, що відбивають атмосферу високої політичної активності та ентузіазму, який проходить підготовка до фестивалю на Кубі. В місті Моза, важливому центрі гірничорудної промисловості, молоді робітники вирішили в невизначений час заробити 152 тисячі лесо і передати їх до фонду фестивалю. 4,5 мільйона лесо внесуть до фонду фестивалю робітники і селяни, студенти та учні вищих і середніх навчальних закладів, члени комітетів захисту революції провінції Сантьяго-де-Куба. Цю суму буде одержано в результаті випуску надпланової продукції, добровільної роботи на плантаціях цукрової тростини, на ударних будовах, під час масових суботників і неділень. Характерною особливістю соціалістичного змагання на честь фестивалю є його масовість. Наприклад, на острові Пинос у ньому беруть участь 96 процентів юнаків і дівчат.

Широку програму заходів на честь наступного молодіжного форуму підготували кубинські діячі культури і мистецтва. До

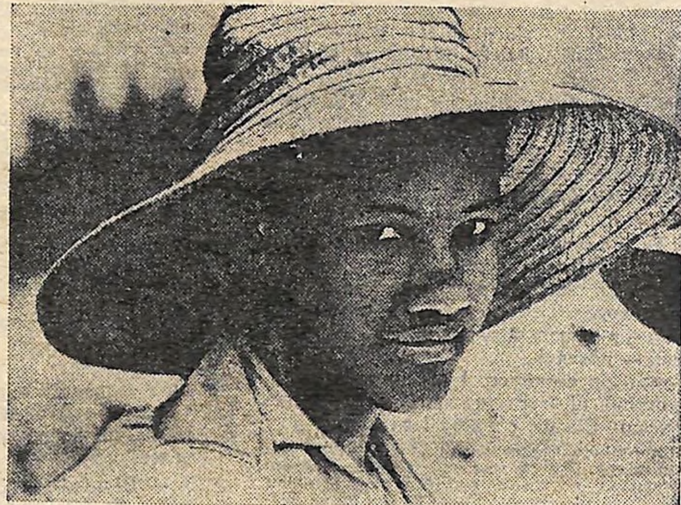
початку фестивалю вони створять десятки нових творів літератури, музики та образотворчого мистецтва. Готується до випуску велика кількість плакатів і листівок, буде розгорнуто різні виставки. До творчої бригади імені Всесвітнього фестивалю молоді і студентів увійде група молодих артистів, поетів і художників, які на підприємствах зустрічаються з виробничими колективами, виступають з концертами, влаштовують виставки.

Емблему фестивалю — земну кулю з п'ятьма пелюстками, вписаними в крону пальми, — можна бачити сьогодні по всій країні.

— Для юнаків і дівчат нашої країни фестиваль має величезне значення, — заявив кореспонденту ТАРС молодий робітник Гаванського рибного

порту, ударник праці Рафаель Камбас. — Його проведення на соціалістичній Кубі є свідченням зростаючого міжнародного авторитету республіки, визнання її заслуг у боротьбі проти імперіалізму, за мир і соціальний прогрес. Я, як і всі мої ровесники на Кубі, впевнений, що XI Всесвітній фестиваль послужить справі дальшого зміцнення солідарності і єдності молоді всієї землі. Зустрічі, дискусії, інші фестивальні заходи, в яких візьмуть активну участь кубинська делегація і молоді жителі Гавани, — все це сприятиме зміцненню взаєморозуміння, дружби і співробітництва між народами Куби та інших країн.

Ю. СВЕРДЛОВ,
кореспондент ТАРС,
Гавана.

МОЛОДА КУБИНКА.

Фото з журналу «Куба».

НЕЩОДАВНО КОЛЛЕГІЯ МІНІСТЕРСТВА КУЛЬТУРИ УРСР ПРИСВОЇЛА ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ «САМОДІЯЛЬНИЙ НАРОДНИЙ ЧОЛОВІЧОМУ ХОРОВО ГАНВОРОНСЬКОГО РАЙОННОГО БУДИНКУ КУЛЬТУРИ».

КРИЛА КОЛЕКТИВНОГО ТАЛАНТУ

ВІДЗВЕНІВ третій республіканський тур I Всесоюзного фестивалю самодіяльного художньої творчості трудящих. Нідіе правди діти, деякі самодіяльні колективи, непогано виступивши в ньому, одразу ж влаштували собі канікули. Мовляв, до наступного фестивалю ще далеко.

Цього не скажеш про чоловічий хор Гайворонського районного Будинку культури. Ставши лауреатом фестивалю, колектив не почив на лаврах. Як і раніше, регулярно, двічі на тиждень, тут проводять заняття.

...До початку чергової репетиції залишалося кілька хвилин. Вона мала відбутись о 10 годині ранку в хорівому класі Гайворонської дитячої музичної школи. Несподівана радість — удвоє приємна. Протелефонував директор обласного Будинку народної творчості В. А. Селін: «Тільки-що прийшло повідомлення з Києва: Гайворонському хорі присвоєно звання «Самодіяльний народний». Потім були вітальні листи, дзвінки, телеграми з Кіровограда, Києва...

Але давайте відкладемо їх убик і повернемося в рік 1970-й — рік створення хорового колективу.

...На Гайворонщині люблять співати. Майже в кожному Будинку культури чи клубі є хорі гуртки, солісти. Свого часу гриміла слава ансамбля бандуристів села Бугоного. Був подібний ансамбль і при районному Будинку культури. Саме на його основі і створено 1970 року чоловічий хор. Міркували так: ансамбль бандуристів добре, але їх у районі два. В той же час життя вимагало створення цілком сучасного колективу, якому був би під сил сьогоднішній, багатобарвний репертуар. Так народився чоловічий хор. Кількість став працювати в академічному стилі.

Починали співати вісімнадцять чоловік, нині їх — тридцять вісім. Це — робітники, мистецька інтелігенція, культосвітні працівники, службовці, спеціалісти сільського господарства. Кожного разу посиіає на репетицію комсомолець Віталій Рижий. Він працює керівником духового оркестру в колгоспі Ілліча (село Таужна). Любобо до пісні привела його в хор. З Могиліного їздить на репетиції директор і художній керівник сільського Будинку культури Борис Колісник та Михайло Байбуз. Охоче виходять на сцену робітники та службовці Леонід Ткаченко, Микола Куб'як, Василь Костюк, Петро Яшук, Юрій Сокур. За 25 кілометрів їздить на репетиції ветеран культурно-освітньої нини в районі, палкий ентузіаст художньої самодіяльності, заслужений працівник культури УРСР Пантелеймон Григорович Волошин. Йому вже близько сімдесяти, але любов до пісні не згасла в його душі. У своєму селі Бугоні він уперше понав 30 років керує ансамблем бандуристів, завідує клубом ще з 1929 року. Для молодих хористів він приклад відданості самодіяльному мистецтву.

Творчий поступ хору видно з того, що спочатку для виконання брались прості твори, а зараз йому під силу найскладніші. За порівняно короткий час колектив освоїв такі складні твори, як «А-малія», «Закувала та сива зозуля». Більшість аматорів володіють потною грамотою, грають на музичних інструментах.

Методично грамотно, на високому професійному рівні провадять заняття художній керівник А. В. Ковальчук. Він — випускник Кіровоградського музичного училища, а головне — людина безмежно закохана в мистецтво пісні, щедра на душевну віддачу. Скільки часу, знань, вмінь він віддав хорі, щоб піднести його до вершин мистецької майстерності! При вишчєнні того чи іншого твору уважно слідує, щоб трактування кож-

ної музичної фрази відповідало її змістові. Так відбувається становлення характеру пісні.

Хор неодноразово виступав у селах саого району та області. Двічі його слухали і дивилися теплеглядчі. Колектив був відзначений дипломом лауреата фестивалю самодіяльного мистецтва, присвяченого 50-річчю утворення Союзу РСР.

Але справжнім тріумфом став його виступ у III турі Першого Всесоюзного фестивалю самодіяльної художньої творчості трудящих. Цього передувала наполеглива робота. До репертуару ввійшли «З Леніним навчимо», «Семинадцятий год», «Вставай, страна огромная», «Ой, Дніпро, Дніпро» — загалом двадцять творів. Зате ж, як високо оцінило виступ гайворонців республіканське журі: перші серед лауреатів і почесне звання. Хор було названо одним з кращих самодіяльних колективів республіки.

...Дзвенить над Бугом пісня. Про партію і Леніна, про красу нашого життя, трудові будні радянських людей, про нашу славу минувшину, про сонячне майбуття.

У колективі великі плани: гастроляна поїздка за межі республіки, вокально-музична композиція до 60-річчя Великого Жовтня. На його сцені буде проведено кілька занять районного університету культури.

Що дає вам участь у хорі? На це запитання відповіли ветеран П. Г. Волшин і комсомолець Віталій Рижий: «Насолоду нести радість людям».

Л. НАРОДОВНИ,

Пам'ятники Кіровоградщини

ДЕ ЧУДОТВОРИВ ПИРОГОВ

1-Й МІСЬКІЙ ЛІКАРНІ — 200 РОКІВ

На південно-західній околиці Кіровограда, між крислатих тополь і розкішних акацій, у самому центрі колишньої фортеці святої Єлизавети розкинувся корпус першої міської лікарні. Цей лікувальний заклад відомий кожному жителю обласного центру. Та не всі, певне, знають, що у ці дні лікарня відзначає друге сторіччя свого існування.

...10 червня 1777 року комендант фортеці Єлизавети Андрій Скедлов одержав «височайший» указ — відвести одну із кімнат, що належала фортечному гарнізону, під військовий лазарет. Полковник розумів, чим обумовлено рішення командування — російські війська вели постійні суперечки з татарами і татарами. Фортеця втратила на той час своє стратегічне значення, оскільки кордони Російської держави відступили далеко на південь від Інгулу. Це був уже тил, де розміщувались військові казарми, інтендантські служби, склади. Течер ось буде і цієї лазарет.

Думав обійтись старий служак однією кімнатою. Та де там — із фронту поступали й поступали солдати. По розпорядженню О. В. Суворова, а пізніше М. І. Кутузова до фортеці відсилалися «за неспособністю быть в полевой службі», тобто сотні поранених коїнів.

Уже наступного року невеликий лазарет перетворився у Єлизаветградську «генеральну госпиталь». При ній відкрили хірургічну школу — один з перших навчальних медичних закладів на Україні. Ініціатором створення її був хірург Д. В. Волганецький. У школі викладачами працювали відомі на той час фахівці терапевт О. Ф. Звіряков та хірург Є. П. Мухін, ім'я якого сьогодні носить Кіровоградський медичний університет. Учні вивчали тут анатомію, акушерство, хімію, теорію, ботаніку, хірургію. Провчившись шість років, вони ставали лікарями.

Однак місцеве населення практично не одержувало медичної допомоги — майже всі кадри, що їх готувала школа, направлялись у діючу армію. Царизм дбав перш за все про завоювання нових територій, турботи про цивільне населення не займали уряд. На утримання хворого у лікарні відпускалися мізерні суми. Потрапити до лікарні люди практично не мали змоги.

Кожні, хто приходив сьогодні на територію лікарні, неодмінно зверне увагу на бюст, що вшочить на високому постаменті. То — пам'ятник видатному російському вченому, основоположнику військово-польової хірургії Миколі Івановичу Пирогову. Тому Пирогову, який врятував життя тисячам російських чудо-богатырів, що боролися рідну землю від нападів чужинців під час Кримської війни. Тому відважному хірургу, хто виликував тяжко пораненого героя Італії, легендарного Джузеппе Гарібальді. Знаменитий майстер хірургії деякий час працював у Єлизаветградському військовому госпіталі.

Перший міський лікарні сьогодні двісті літ. З тісного, непристосованого госпіталю вона перетворилася у значний лікувальний заклад, в якому понад триста лікарів і середніх медичних працівників, озброєних сучасною технікою і міцними знаннями, стоять на варті здоров'я трудящих міста.

Ю. МАТІВΟΣ.

Перша подяка

У радісній Птахині був не менше двох разів на день. Надівав спеціальний сконструйований браслет, до якого на ланцюгу був підвішений металічний вантаж, і відтак розроблявся кисть руки. Він почав з азів — учився передавати поєднання коротких і довгих сигналів. Зіпнивши зуби, ледве стримувався, щоб не запустити, як бувало, на двадцять груп за хвилину. «Нам іноді дуже важливо зуміти побороти самого себе» — не раз застерігав Агатів.

У медію, зайшовши до класу, Птахині побачив там Гарая.

— А Ліда? Ти сьогодні не дзвониш їй? Гарай не чув її голосу давно. Вона переконана, що він найкращий. Він усе вичинив, що то звичайнісінька помилка.

— Валентинце, так не можна!
Птахині надів на зап'ясті браслет, підчепив вантаж і почав відстукувати знаки. Треба давати, як автомат, як трапеліттер.

— Коли зніму оцей тягар? — покаржився.

А в Гарая був камінь на ший! Він ливувався: як і досі тримається на поверхні, не пішов на дно?!

Птахині ніби агадав ці думки. Він з грюкотом кинув браслет з ланцюгом і вантажем.

— Ти, по-моєму, не нікчема який-небудь і не синяй. Під плечах у тебе такі ж ноги, як у нас усіх. Сідай, дай на всю катушку «солоного». Прийняти я прийму. Потім занісеш в ув'язнення, подзвони Ліди. Нема грошей — позичу!..

Птахині він не пішов. І не став дзвонити. Ні сьогодні, ні через тиждень чи навіть через місяць. Він піс службу і вчипа.

У жовтні на польових заняттях Агатів з офіцерами підрозділу фіксували вплив рантоту з'являється — в такий спосіб, аби їх дім уже пішло не міг перекопати. Гарая це не валялося. На якійсь частині стійки підвала застібка жупана біла кісточка правої ноги. Невчасно розібнулася і зачепилася за сукню підку. В тій її звук пролунав пострілом. Поки керівник розбрав недовільно, що й не дозволяючи наскрізь проломити Гарая, що добилися бути не може, і покачував техніку постійної перевірки на собі одягу, зворядження, зброї, зоруч з ним на поверхні зрізав солдат у плямистому маскхаті. У руці в нього був оголений напівмисливий ніж. Офіцер і Гарай розмарили від несподіванки. Тільки коли розвідник зняв ружжівку і з дна наскру, вініади, що то був Птахині.

— Ясно! — вигукнув офіцер. — У розвідні як? Можеш з мучили подолати поповзом кілометри і погоріти на сантиметрах.

Гарай був записаний на повторне заняття наступного дня. Птахині бачив, що він не перестав наказів повторити все з початку навіть внутрішньо. Це була перемога! Значно більша, ніж, якби все вишло гладенько і Гарай не був готовий сприйняти будь-який

(Закінчення. Початок див. «Молодий комунар» за 7 і 9 червня ц. р.).

неприємний наказ як своє власне рішення.

Павчання почалися в перших числах грудня, коли кілька дів підряд лали холодної дощі. Сльота, короткі дні й чорні, набубнявілі вологою ночі. Варто лише зійти з підійми машини, як чоботи загрузали в п'ямкаючій глині. Але машини, світичі та-баритими вогнями, ввезено йшли одна за одною. Не вірилося, що така потуга помірно підкоряється звичайним вісімнадцятидвигатірним хлопцям. Підкорялася, та ще як! Гуркіт моторів, брязкіт гусениць, стукіт коліс. Могутній рух не зупинився.

Вийшли в район великого перепочику.

— Гадай, доберемося до столиці, — признався Хміль у колі солдатів, — унаду й на льоту засну!

Оні його були стомлені більше, ніж в інших. Комсорогові вистачало турбот, окрім прямих солдатських обов'язків. На попередньому привалі проведено збори, а тут уже побачив світ «бойовий листок», на марші по руках солдат ціли дві листівки «Біскавки» про класних воїнів. Правда, цього разу було дещо, бо в редколеті з'явилася ще одна людина — Гарай.

— Нічого! — піддзьорив Хміль Птахині. — Ось тільки приймуть тебе, тоді залажено. Ох і задроніть!

Птахині справді переживав і хвилювався. Позавтра на льоту відбулися партійні збори. Майже все було вирішено, залишилося проголосувати, а тут — сигнал.

Всі бачили його заволодосся, і хоч ні в кого не було сумніву, що приймуть його хвилювання передислокації і їм: справа набагато важливіша.

— Ступай! — скомандував раптово Хміль, який першим поміг Агатіву і прапорщика Зозулю.

Начальники зовні, по одягу, не відрізнялися від своїх підлеглих, тільки замість автоматів — істотелети на поясі, та замість зірочок на головному уборі — однокольні зелені кокарди.

— Візьмо! — віддав честь Агатів. — Ось дві долби й пролетіли. — звернувся він м'яко до Птахині.

— Куди там пролетіли! — скавав Хміль. — Вони, товаришу майер, для нього безкінечно тяжіли. Ніж не дивіться зборів. Та боїться: рантом знову сигнал!

Агатів усміхнувся.

— Я для того вас знайшов, товаришу Птахині, аби попередити: за чверть години — збори.

Порядком солдатів, ніби меча йшла про них самих. Прапорщик Зозуля напівжартівно кокавив:

— Ану, переодягнутись!

— Есть! — віддав честь і відразу ж побіг до машини Птахині.

Зібрався у великій палатці похідної леґіонської кімнати. Рядові сержанти, багато прапорщиків і офіцерів. Тут вони всі були рівні. Ще чулися розмови, короткі вигукни.

Як завжди перед зборами, панувало пожевлення. Ще б пак! Передбачаються

труднощі, і не малі, і дуже добре, що владосся, бодай на коротку частину, зібратися, побути разом. Це додає сил. Послухати інших, висловити власні думки. Недарма є звичай притісти перед дорогою.

Та ось перестали жартувати, сміятися, цесетити газетами. Тиша. Тільки чути, як знадвору дихнув вітер, знову почався дощ.

— Продовжимо збори, — сказав гололуючий Агатів. — Прощу, товаришу Птахині, Ми його вже слухали. Особиста справа в цілковитому порядку.

— Біографію розповідав, — вставив воін у танкополотні із звисаючим шнуром.

— Статут і Програму партії знає.

— Видю: відмінний солдат!

— Дарма, що мав колись дисциплінарне стягнення, тепер його не влізати.

— Пропону зборам прийняти товариша Птахині кандидатом у члени КПРС!

— Інших пропозицій немає?

Гулло калатало серце в грудях Птахині: злидалося, всі чують його стук.

По брезенту палатки барабанили крупні дощі краплі.

— Голосує. Хто за те, щоб товариша Птахині Євгена Івановича прийняти кандидатом у члени КПРС? Прощу піднести руку. Так. Прощу онустити. Хто проти? Немає!..

А глухої ночі виходили на завдання. Майор Агатів докладно розповідав, як треба діяти за цих обставин, коли сил і часу було обмаль. В його мові не було й п'ятаку на роздратування.

— Ви тепер досвідченіші!

Складний розв'язувальний пошук, неможливо пропустити жодного клаптика землі. Вони потратили багато часу на поперення до вихідної точки. Зброя стала надто важкою. Спірало дух, моголким стукало в скронях. Коли небо ледь посіріло, біган напівзигнувшись, а спалахнула світанкова зоря, — поповзли на животі. Задихали, час від часу випираючи світлі обличчя, вони продовжували обстежувати квадрат.

Це нічого не дало. Та, нарешті, попереду відкрилася підана, нахилена в їхній бік, місцевість із недалекою горизонтотом.

Над невеличким газом вони помітили піль. Птахині піддав руку — кожний збагнув, що треба робити: Баташвілі по карті тут так підготував координати, з допомогою Олега Долгих настроїв радіостанцію Гарай. Ще нвидіше передав він координати виявленої пилі.

Все! — Тепер пошвидше відходити до своїх.

На розбіві всім їм було оголошено подіку. Для Гарая вона була першою. Перша заслужена щирим старанням подяка. І тому особина дорога — вона по-справжньому ріднила його з усіма товаришами по службі.

ПОНЕДІЛОК

13 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. Мультифільм «Діти чудовий». 9.45 — К. т. Фільм «Іванна в панаді». 10.50 — К. т. «Очевидець і психіатр». 11.30 — Документальний телефільм. 15.10 — «Творчість». Б. Горбатов. 15.55 — К. т. «Нам сад». 16.25 — Фільм «Друж — товариш». 17.40 — К. т. «Ми знайомі з природою». 18.00 — Новини. 18.15 — «Замагатиє трудящі Чимкентської області». 19.00 — К. т. «Снігас Е. Бєлєв». Фільм-концерт. 19.20 — К. т. «Наука Країни Рад». 19.35 — Р. Шерідан. «Школа лихосівів». Фільм-вистава. (21.00 — «Час»). 22.35 — К. т. «Скарби світової музичної культури». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1947». 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — К. т. Телефільм «Озирнісь, зийдеши друзі». 16.15 — Концерт фортепіанних аутів. 16.45 — «Партієне життя». 17.15 — «Назустріч виборам». 17.30 — «На конвейєрі «Знапорожє». Репортаж з автозводу «Комунар». 18.00 — Реклама. Оголошення. 18.15 — «На лапах республіки». 18.30 — К. т. «Вісті». 19.00 — Першість СРСР з футболу: «Чорноморець» — «Дніпро». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «Відважні». 23.00 — К. т. Новини.

ВІТОРОК

14 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — Р. Шерідан. «Школа лихосівів». Фільм-вистава. 14.30 — К. т. Документальний фільм. 15.30 — «Творчість А. Чехова». 16.30 — К. т. «Наука сьогодні». 17.00 — К. т. «Алєксєєв моєму». 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. «Веселі нотки». 18.30 — Документальний телефільм. 19.10 — К. т. Концерт оркестру російських народних інструментів. Ш. т. і В. р. 19.35 — К. т. Обговорюємо проєкт Конституції СРСР. 19.50 — Прем'єра художнього телефільму «Просто Саша». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Документальний телефільм. 22.00 — К. т. Чемпіонат СРСР з футболу: «Динамо» (Москва) — «Динамо» (Тбілісі). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Для дітей. «Сонечко». 10.30 — Концерт дитячої пісні. 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — К. т. «Кіт мушкетер». 12.05 — Фільм «Віпважні». 16.30 — К. т. Від виборів до виборів. 17.00 — К. т. «Юні друзі пожежників». 17.30 — «Рубеж 10-ї п'ятиріччя». Спорудження медичних комплексів на Дніпропетровщині. 18.00 — Реклама. Оголошення. 18.30 — Музичний фільм. 18.45 — Обговорюємо проєкт Конституції СРСР. 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — Концерт оркестру народних інструментів Українського телебачення і радіо. 20.00 — Першість СРСР з футболу: «Карпати» (Львів) — «Торпедо» (Москва). (2 тайм). 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Музичний фільм. 21.45 — К. т. Першість СРСР з футболу: «Динамо» (Київ) — «Шахтар». По закінченні — К. т. Новини.

ПОГОДА

Вдень 11 червня по області і місту передбачається мінлива хмарність, короткочасний дощ, гроза, на півдні області можливі град. Вітер північно-західний 4—12 метрів на секунду. Температура повітря по області 20—25, по місту 20—23 градуси тепла.

За даними Українського бюро погоди 12—16 червня передбачається мінлива хмарність, місцями короткочасний дощ, гроза. Вітер північно-західний, часом південно-західний 5—10, при грозі 10—15 метрів на секунду. Температура повітря вночі 11—16, вдень 19—24 градуси тепла.

ВАСИЛЬ Остапенко — художник. Як і має бути, під рукою у нього завжди пензель і фарби. І в кабінеті безліч речей, які, певно, мають оточувати виключно художника. Та окрім них з стін та шафи позирають на господаря кабінету зелені (зовсім не страшні!) крокодилики, довірливі Чебурашка, розселив Петрушка... Ці символічні фігурки — витвори його рук, а вже Василь Остапенко — головний художник Кіровоградського обласного театру ляльок. Це він відкинув життя у персонажів лялькових спектаклів, він надівав їх рисами характеру. Він може «примусити» ляльку плакати і сміятися, сумувати і радіти. Такий вже чарівний пензель у художника. 20 спектаклів у Кіровоградському театрі ляльок та в інших театрах України оформив Василь Остапенко. Він — дипломант республіканського оганду творчої молоді у 1972 році, учасник двох Всесоюзних і однієї республіканської виставок художників театрів. Ляльки, ескізи, макети, виготовлені Остапенком, експонуються в музеях Москви і Харкова.

20 років Василь Остапенко не розлучається з пензлем. І якщо ви постійний читач «Молодого комунара», то, безперечно, знаєте, що от уже десять років Василь Остапенко незмінний художник оформляв обласної молодіжної газети.

ПОСМІХНИСЯ, ЧЕБУРАШКО...

НАШ ГІСТЬ — ХУДОЖНИК

- ПЕРСОНАЖІ КАЗКИ «ВАСИЛЬ-ТЕЛЕ-СІН».
- СЦЕНА З СПЕКТАКЛЮ «ПО ЩУЧЬМУ ВЕЛІННЮ».
- ЕСКІЗИ ЛЯЛЬОК.
- МАКЕТ РЕКЛАМНОЇ АФІШИ ДО СПЕКТАКЛЮ «СКАЖИ СВОЄ ІМ'Я, СОЛДАТЕ».

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, с. Кіровоград. Газета печатається на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ТИРАЖ «СПОРТЛОТО»

Результати 23 тиражу «Спортлото» і «Спортлото-2», який відігрався 8 червня. «Спортлото» — 18, 33, 28, 35, 1, 3. «Спортлото 2» — 35, 16, 23, 26, 32, 14.